

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

DSW-WPN.053.4.2026.MM.1

Warszawa, 01 października 2026 r.

Pan
r. pr. Piotr Brzozowski

Szanowny Panie Mecenasiu,

w związku z Pana wystąpieniem z dnia 6 lipca 2026 r. w sprawie uchylecia w trybie nadzoru Uchwały Kolegium Elektorów Uniwersytetu w Siedlcach nr 1/2026 z dnia 11 czerwca 2026 r. w przedmiocie odwołania prof. Mirosława Minkiny z funkcji rektora Uniwersytetu w Siedlcach, dalej: „UwS”, na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870), przedstawiam poniżej zawiadomienie o sposobie załatwienia petycji wraz ze stanowiskiem odnoszącym się do pytań przedstawionych w Pana opinii prawnej.

W odniesieniu do kwestii, czy MNiSW mógł wnioskować do Uczelnianego Kolegium Elektorów o odwołanie prof. M. Minkiny z funkcji Rektora UwS, podnosząc nowe zarzuty (inne niż te, które są przedmiotem niezakończzonego postępowania dyscyplinarnego) wyjaśniam, co następuje.

Na wstępie należy wyjaśnić, że pozycję prawną Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego wyznacza ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. – *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.), dalej „ustawa PSWN”. Stanowi ona podstawę określonych czynności oraz kompetencji nadzorczo-kontrolnych przysługujących Ministrowi wobec podmiotów tego systemu, w tym uczelni. Organy władzy publicznej mogą podejmować rozstrzygnięcia dotyczące uczelni tylko w przypadkach przewidzianych w ustawach (art. 9 ust. 5 ustawy PSWN) – oznacza to, że Minister przy podejmowaniu działań nadzorczych jest związany ramami prawnymi wynikającymi z przepisów ustawowych. Zakres, rodzaj i tryb sprawowanego przez Ministra nadzoru nad uczelniami jest ściśle określony w ustawie PSWN i nie obejmuje każdej sfery działalności uczelni. Uprawnienie Ministra do podejmowania określonych działań nadzorczych należy do jego wyłącznej kompetencji, a czynności nadzorcze zawsze podejmowane są z urzędu, a nie na wniosek. Nadzór ten obejmuje zgodność z prawem i nie obejmuje merytorycznej ingerencji w decyzje pozostające w zakresie autonomii uczelni. Celem działań nadzorczych Ministra jest zapewnienie zgodności działania organów uczelni z przepisami, nie jest to zatem postępowanie zmierzające do wymierzenia kary rektorowi czy któremukolwiek z członków organu kolegielnego. Przedmiotem oceny Ministra jest zatem działalność uczelni lub organu uczelni, a nie odpowiedzialność osobista rektora czy któregokolwiek członka organu kolegielnego.

Natomiast postępowanie dyscyplinarne ma odmienny charakter i służy ustaleniu odpowiedzialności konkretnej osoby za przewinienie dyscyplinarne. W odniesieniu do rektora zastosowanie mają przepisy dotyczące odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli akademickich zawarte w Dziale VII Rozdziale 1 ustawy PSWN (art. 275-305). Zgodnie z art. 275 ust. 1 ustawy PSWN nauczyciel akademicki podlega odpowiedzialności

dyscyplinarnej za przewinienie dyscyplinarne stanowiące czyn uchybiający obowiązkom nauczyciela akademickiego lub godności zawodu nauczyciela akademickiego. Biorąc pod uwagę, że rektor jest nauczycielem akademickim, ponosi on odpowiedzialność na tych samych zasadach. W ustawie przewidziano, iż postępowanie wyjaśniające wobec rektora prowadzi rzecznik dyscyplinarny powołany przez ministra, zaś sprawy rektorów rozpoznaje komisja dyscyplinarna przy ministrze. W przepisach wskazano także katalog możliwych do wymierzenia kar.

Zatem postępowanie nadzorcze prowadzone przez ministra wobec organów uczelni ma na celu ocenę zgodności ich działania z obowiązującymi przepisami prawa i nie jest tożsame z postępowaniem dyscyplinarnym wobec rektora. Postępowanie dyscyplinarne nie jest elementem postępowania nadzorczego, lecz stanowi odrębną procedurę prowadzoną na podstawie przepisów. Jak wskazano powyżej, nadzór ministra służy przywróceniu stanu zgodnego z prawem, zaś postępowanie dyscyplinarne zmierza do ustalenia osobistej odpowiedzialności konkretnej osoby za zawinione naruszenie obowiązków oraz ewentualnego wymierzenia jej kary dyscyplinarnej. Relacja pomiędzy tymi dwoma postępowaniami nie jest od siebie ściśle zależna. Oba postępowania mają odmienny przedmiot, cel oraz skutki prawne, w związku z czym wynik jednego z nich nie przesądza automatycznie o przebiegu i rozstrzygnięciu w drugim. Samo stwierdzenie nieprawidłowości w wyniku postępowania nadzorczego nie przesądza zatem o odpowiedzialności dyscyplinarnej rektora i odwrotnie. Zarzuty w postępowaniu dyscyplinarnym i ustalenia w postępowaniu nadzorczym nie muszą się pokrywać.

Przekładając powyższe na postawione w petycji pytanie, należy zatem wyjaśnić, że toczące się postępowanie wyjaśniające wobec prof. Mirosława Minkiny z uwagi na badane w nim zarzuty nie pozbawia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego możliwości skorzystania z kompetencji nadzorczych wobec Rektora UwS. Skorzystanie przez Ministra z kompetencji przewidzianej w art. 432 ust. 1 ustawy PSWN nie jest uzależnione od zakończenia postępowania dyscyplinarnego. Ustawodawca wskazał jedynie, że „w przypadku stwierdzenia naruszenia przez rektora przepisów prawa minister może wystąpić (...) z wnioskiem o odwołanie rektora”. Ustawodawca posłużył się sformułowaniem „w przypadku stwierdzenia naruszenia”, a nie np. „w przypadku prawomocnego stwierdzenia przez sąd” lub „po wydaniu prawomocnego orzeczenia”. Oznacza to, że przesłanką zastosowania środka nadzorczego jest dokonane przez ministra, w ramach ustawowych kompetencji nadzorczych, ustalenie, że doszło do naruszenia prawa. Przepis nie formułuje wymogu uprzedniego prawomocnego zakończenia postępowania dyscyplinarnego czy karnego. Oznacza to, że ustalenia Ministra mają charakter nadzorczy i służą ocenie, czy istnieją podstawy do zastosowania instrumentów nadzorczych przewidzianych w ustawie PSWN. Minister w sposób samodzielny w toku sprawowanego nadzoru ocenił naruszenia prawa w związku z wykonywaniem przez prof. Mirosława Minkinę - jako rektora UwS - obowiązków określonych w art. 23 ust. 2 ustawy PSWN, wskazując je w skierowanym do Kolegium Elektorów UwS wniosku z dnia 19 maja 2026 r. W wyniku tej oceny Minister uznał, iż w jego ocenie wypełniają one przesłankę uzasadniającą skorzystanie z trybu przewidzianego w art. 432 ust. 1 ustawy PSWN. Zaś jak wskazano powyżej, zarzuty formułowane w postępowaniu dyscyplinarnym mogą obejmować okoliczności niewystępujące w postępowaniu nadzorczym, podobnie jak stwierdzone w ramach nadzoru naruszenia nie muszą stanowić podstawy odpowiedzialności dyscyplinarnej rektora.

W odniesieniu do pytania czy spełnione zostały przesłanki do zawieszenia prof. dr hab. M. Minkiny przez MNiSW do czasu rozpatrzenia wniosku o jego odwołanie przez Uczelniane Kolegium Elektorów?

Zgodnie z przepisem art. 432 ust. 3 ustawy PSWN do czasu rozpatrzenia przez Kolegium Elektorów wniosku ministra złożonego w trybie art. 432 ust. 1 ustawy PSWN o odwołanie rektora, minister może zawiesić go w pełnieniu funkcji. Uprawnienie wskazane w tym

przepisie ma charakter fakultatywny, a jego zastosowanie jest uzależnione od oceny ministra co do potrzeby czasowego odsunięcia rektora od wykonywania obowiązków. Minister w sposób samodzielny decyduje o skorzystaniu z tego środka nadzorczego. A zatem w toku sprawy Minister uznał za konieczne zastosowanie tego środka zabezpieczającego wobec prof. Mirosława Minkiny na etapie poprzedzającym rozpoznanie wniosku o odwołanie przez Kolegium Elektorów i w konsekwencji Minister zawiesił prof. Mirosława Minkinę w pełnieniu funkcji Rektora UwS do czasu rozpatrzenia przez Kolegium Elektorów Uniwersytetu w Siedlcach wniosku o odwołanie rektora. W ocenie Ministra stwierdzone naruszenia przepisów prawa przez Rektora UwS miały charakter poważny i godziły w standardy obowiązujące przedstawicieli środowiska akademickiego, a w szczególności osoby piastujące najważniejsze stanowiska w uczelniach. Dalsze pełnienie funkcji rektora przez prof. Mirosława Minkinę, wobec którego stwierdzono naruszenie przepisów prawa i złożono wniosek o odwołanie, stwarzało ryzyko dla prawidłowego funkcjonowania Uczelni oraz negatywnie wpływało na jej wizerunek i prestiż. Zatem zastosowanie środka nadzorczego w postaci zawieszenia było proporcjonalne do wagi stwierdzonych naruszeń i niezbędne dla zapewnienia prawidłowego toku procedury w sprawie o odwołanie rektora.

W odniesieniu do pytania czy rozstrzygnięcie MNiSW o zawieszeniu Rektora UwS podjęte na podstawie art. 432 ust. 3 PSWN jest decyzją administracyjną?

Prof. dr hab. Mirosław Minkina złożył w dniu 27 maja 2026 r. skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na rozstrzygnięcie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 maja 2026 r., znak: DSW-WPN.6050.1.2026.MD.2., zatem ocena powyższego zarzutu należy do sądu administracyjnego. Warto jednak wskazać, iż postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2026 r., o sygn. akt I SA/Wa 1618/26, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie odmówił wstrzymania wykonania zaskarżonego aktu.

W odniesieniu do pytań czy uchwała nr 1/2026 Uczelnianego Kolegium Elektorów UwS z dnia 11 czerwca 2026 r. w sprawie odwołania prof. dr. hab. Mirosława Minkiny z funkcji Rektora Uniwersytetu w Siedlcach została podjęta zgodnie z prawem oraz jakie środki prawne można uruchomić w celu wyeliminowania z obrotu prawnego uchwały nr 1/2026 Uczelnianego Kolegium Elektorów UwS z dnia 11 czerwca 2026 r. w sprawie odwołania prof. dr. hab. Mirosława Minkiny z funkcji Rektora Uniwersytetu w Siedlcach?

W art. 25 ustawy PSWN określono, iż skład kolegium elektorów w uczelni publicznej oraz tryb wyboru jego członków określa statut, przy czym nie mniej niż 20% składu stanowią studenci i doktoranci. Liczbę studentów i doktorantów ustala się proporcjonalnie do liczebności obu tych grup w uczelni, z tym że każda z tych grup jest reprezentowana przez co najmniej jednego przedstawiciela. Zgodnie z ust. 4 tego artykułu tryb wyboru do kolegium elektorów studentów i doktorantów oraz czas trwania ich członkostwa w kolegium elektorów określają odpowiednio regulamin samorządu studenckiego i regulamin samorządu doktorantów. W § 39 ust. 1 statutu UwS określono liczebność i skład Uczelnianego Kolegium Elektorów, dalej: „UKE”, tj. 160 osób, zaś w § 26 Ordynacji Wyborczej UwS będącej załącznikiem nr 5 do statutu UwS, dalej: „Ordynacja Wyborcza”, określono tryb wyboru do UKE, a w § 27 wskazano, iż wyboru elektorów UKE spośród grupy studentów i doktorantów dokonuje się na zasadach określonych odpowiednio w regulaminie samorządu studenckiego i regulaminie samorządu doktorantów. Stosownie do § 18 ust. 1 Ordynacji Wyborczej do kompetencji Uczelnianej Komisji Wyborczej, dalej: „UKW”, należy w szczególności sprawowanie nadzoru nad czynnościami wyborczymi, organizowanie określonych w statucie i kalendarzu wyborczym czynności wyborczych, czy rozstrzyganie wątpliwości związanych z przebiegiem wyborów. Ponadto w rozdziale 7 Ordynacji

Wyborczej w § 42-45 wskazano, iż UKW jest właściwa do stwierdzania ważności i nieważności wyborów do UKE. Stosownie do § 45 Ordynacji Wyborczej przepisy ww. rozdziału stosuje się odpowiednio do odwołania. Zatem decyzje związane z inicjowaniem przeprowadzenia wyborów uzupełniających do UKE, ustalenia jego składu, oceną czynności wyborczych, stwierdzaniem ważności i nieważności wyborów do UKE należą do UKW. Z uwzględnieniem powyższego, wątpliwości odnoszące się do liczby elektorów, ich mandatu lub prawidłowości obsadzenia składu UKE powinny być kierowane w pierwszej kolejności do UKW, a nie do ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki.

Natomiast na marginesie warto zauważyć, iż z informacji przedstawionej przez Przewodniczącą UKE UwS dr hab. Beatę Walęciuk-Dejnekę wynika, że w głosowaniu nad uchwałą z dnia 11 czerwca 2026 r. uczestniczyło 111 członków Uczelnianego Kolegium Elektorów, zaś za odwołaniem rektora zagłosowało 58 osób. Zgodnie z art. 432 ust. 7 ustawy PSWN uchwałę w sprawie odwołania rektora podejmuje się bezwzględną większością głosów. Przepis ten nie uzależnia skuteczności uchwały od uzyskania większości statutowego składu Kolegium Elektorów, lecz od liczby głosów oddanych w głosowaniu. W konsekwencji, przy udziale 111 członków Kolegium Elektorów, do podjęcia uchwały wystarczające było uzyskanie co najmniej 56 głosów „za”. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego został zawiadomiony w dniu 11 czerwca 2026 r. przez Przewodniczącą UKE o podjęciu przez UKE UwS uchwały nr 1/2026 w sprawie odwołania prof. dr. hab. Mirosława Minkiny z funkcji Rektora Uniwersytetu w Siedlcach. Odwołanie Rektora UwS przez podmiot, który dokonał jego wyboru, tj. UKE, było dopuszczalne w trybie art. 432 ust. 1 ustawy PSWN i było decyzją wewnętrzną Uczelni pozostającą w zakresie jej autonomii i odpowiedzialności. Należy w tym miejscu zaznaczyć, iż z przepisu art. 432 ust. 1 ustawy PSWN nie wynika dla ministra kompetencja do odwołania rektora, tylko uprawnienie do wystąpienia z wnioskiem do kolegium elektorów o odwołanie rektora po stwierdzeniu przez ministra naruszenia prawa. Minister nie zastępuje w tym zakresie UKE i nie rozstrzyga za to gremium. Ostateczna odpowiedzialność za podjęcie określonej decyzji w sprawie odwołania rektora spoczywała więc na kolegium elektorów, a nie na ministrze. Uchwała UKE nr 1/2026 z dnia 11 czerwca 2026 r. wywoływała skutki prawne i funkcjonuje w obrocie prawnym. W ocenie MNiSW jedynym trybem wzruszenia uchwały UKE UwS jest wystąpienie odwołanego Rektora na drogę sądową.

Należy jednocześnie wyjaśnić, iż zgodnie z art. 427 ust. 2 pkt 1 ustawy PSWN minister może stwierdzić nieważność aktu wydanego przez organy uczelni, ale dotyczy to aktów wydanych przez organy, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 PSWN, a nie wszystkich aktów wydawanych przez ciała kolegialne nie będące organami uczelni w rozumieniu ustawy. Zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy PSWN organami uczelni publicznej są rada uczelni, rektor i senat. Statut uczelni publicznej może przewidywać również inne organy uczelni (art. 17 ust. 2 ustawy PSWN). Statut UwS stanowi również, że organami Uniwersytetu są Rektor, Rada Uczelni i Senat (§ 12). Kolegium Elektorów nie jest organem uczelni, tylko zgromadzeniem wyborczym – zgodnie z ustawą podmiotem powołanym do wyboru rektora lub jego odwołania (art. 24 ust. 7 pkt 1, art. 27, art. 432 ust. 1).

Nie ma podstawy prawnej przyznającej Ministrowi kompetencję do stwierdzania nieważności uchwał podejmowanych przez kolegia elektorów, tym samym uchwała 1/2026 UKE UwS z dnia 11 czerwca 2026 r. w sprawie odwołania prof. dr. hab. Mirosława Minkiny z funkcji Rektora Uniwersytetu w Siedlcach nie stanowi aktu, o którym mowa w art. 427 ust. 2 pkt 1 ustawy PSWN. Minister naraziłby się na zarzut naruszenia przepisu art. 427 ust. 2 pkt 1 PSWN, gdyby wydał rozstrzygnięcie nadzorcze w odniesieniu do aktu podjętego przez jakiegokolwiek gremium uczelni, w tym wypadku przez kolegium elektorów, a nie przez organ uczelni. Działanie ministra w takich okolicznościach stanowiłoby rozstrzygnięcie

w stosunku do gremium niebędącego organem uczelni. Warto wskazać na wyrok sądu WSA w Warszawie z dnia 21.11.2016 r., sygn. akt II SA/Wa 425/16, zgodnie z którym „organy uczelni podlegają nadzorowi z mocy prawa, a przedmiotem rozstrzygnięcia nadzorczego jest ocena prawna konkretnego aktu organu uczelni, tj. uchwały senatu lub decyzji rektora, z punktu widzenia zgodności z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa lub statutem uczelni” (orzeczenie to zapadło na gruncie nieobowiązującego już stanu prawnego, niemniej jednak nadal zachowuje swoją aktualność w zakresie przywołanej kwestii). W związku z tym Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego nie jest uprawniony do stwierdzania nieważności aktów wydanych przez kolegium elektorów. Powyższe rozwiązanie wynika z konstytucyjnej zasady autonomii szkół wyższych, zgodnie z którą zapewnia się autonomię szkół wyższych na zasadach określonych w ustawie. Tym samym ingerencja ministra jako organu nadzoru w funkcjonowanie uczelni została ograniczona tylko do przypadków wyraźnie określonych w przepisach prawa. Ustawowy nadzór ministra jest wykonywany wyłącznie w granicach oraz formach przewidzianych przepisami prawa. Nie jest zatem tak, że każdy akt wewnętrzny, decyzja czy rozstrzygnięcie podejmowane przez ciała kolegialne uczelni podlega bezpośredniej weryfikacji ministra pod kątem zgodności z prawem. Uczelnie korzystają bowiem z konstytucyjnie i ustawowo gwarantowanej autonomii, której istotą jest samodzielne wykonywanie zadań w zakresie określonym przepisami prawa.

Przedstawiając powyższe, informuję, iż zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o *petycjach* sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do petycji stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) (art. 15 ustawy o *petycjach*). Rozpatrywanie petycji nie zostało poddane kontroli sądów administracyjnych. Jak wynika z orzecznictwa (postanowienie WSA w Gdańsku z 12 lipca 2018 r., sygn. III SAB/Gd 41/18), czynności podejmowane w trybie ustawy o *petycjach* nie mieszczą się w katalogu spraw objętych właściwością sądów administracyjnych określonym w art. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143), a brak jest przepisów szczególnych przewidujących taką kontrolę. Tryb petycyjny nie służy weryfikacji legalności zakończonych środków nadzoru. Sposób załatwienia petycji nie podlega zaskarżeniu.

Z poważaniem

Z upoważnienia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Maria Mrówczyńska
Sekretarz Stanu
/ - podpisano cyfrowo/

Zał. klauzula RODO

